

SLOVAKÇA

HASTALAR RİSALESİ

spisovatel': Bediüzzaman Said Nursi

Dvadsiate piate objasnenie

Odkaz pre chorých

Táto práca obsahuje dvadsaťpäť spôsobov liečby. Bola napísaná ako upokojenie, ako útecha a morálny, duchovný recept pre chorých, aby ich iní navštívili a zapriali im rýchle uzdravenie.

Varovanie a ospravedlnenie

Toto morálne, etické, duchovné a psychologické poučenie bolo napísané rýchlejšie ako všetky moje ostatné práce – za 3-4 hodiny - a odvtedy nebol čas ani na kontrolu, ani jej štúdium a na rozdiel od iných prác, táto bola čítaná len raz a to veľmi rýchlo vo svojej počiatočnej forme. Takže táto práca ostala v prvom náčrte. Nepovažoval som za nevyhnutné prechádzať znova veci, ktoré sa mi dostali vo svojej prirodzenej

forme, aby som ich nepokazil iným usporiadaním a nadmernou pozornosťou. Čitatelia a hlavne chorí by sa nemali nechať rozladit' alebo urazit' nepríjemnými výrazmi, tvrdými slovami, či frázami. Radšej nech v mojom mene velebia Boha a požiadajú ho o pomoc a podporu.

V mene Boha, ktorý je Milostivý a Milosrdný. Tí, ktorí, keď sú postihnutí kalamitou hovoria: *„Patríme Bohu a k Nemu sa navraciame.“* (2: 156). *„Kto ma nasycuje a dáva mi napit'. A keď som chorý, je to On, ktorý ma lieči.“* (26: 79-80)

V tomto objasnení stručne opisujeme dvadsaťpäť spôsobov liečby, ktoré môžu ponúknuť skutočnú útechu a prospešnú liečbu chorým alebo tým, ktorých postihla pohroma a ktorí predstavujúca asi desatinu ľudstva.

PRVÁ LIEČBA

Nešťastný, chorý človek! Neboj sa, maj trpezlivosť! Tvoja choroba nie je pre teba neduhom, ale určitým spôsobom liečby. Pretože život sa míňa ako kapitál a ak neprináša nijaké ovocie, je premrhaný. Ak prejde ľahko a nevšímavo, takisto prejde aj rýchlo. Choroba umožňuje tvojmu kapitálu prinášať obrovský úžitok. A navyše, nedovolí tvojmu životu uplynúť rýchlo, zadrží ho a predĺži tak, aby pred svojím uplynutím najprv priniesol ovocie. Znamením, či až dôkazom, že tvoj život je predĺžený cez chorobu je nasledujúce mnohonásobne opakované príslovie : *„Čas kalamít je dlhý, čas šťastia je ten najkratší.“*

DRUHÁ LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorému chýba trpezlivosť. Bud' trpezlivý, vzdávaj vd'aky a bud' vd'ačný.

Tvoja choroba môže premeniť minúty tvojho života na hodiny podriadenia sa a odovzdania sa Bohu (ibadah). Pretože toto odovzdanie sa Bohu má dva typy. Jedno je pozitívne ako dobre známe podriadenie sa Bohu, požiadanie o jeho pomoc a podporu piatimi dennými modlitbami. Druhý typ má negatívnu formu (ibadah) v podobe chorôb a kalamít. Tí, ktorí sú postihnutí, si cez ne uvedomujú svoju nemohúcnosť a slabosť, odovzdávajú sa svojmu milosrdnému a láskavému stvoriteľovi (KhaliqAr-Rahim) a hľadajú u Neho útechu. Ich podriadenosť a poslušnosť (ibadah) je úprimná, duchovná, morálna a bez pokrytectva.

Áno, existujú riwayatsahihah (tradície) vyhlasujúce, že život prežitý v chorobe je počítaný ako podriadenosť a poslušnosť voči Bohu (ibadah) pre tých, čo sú veriaci

a podriadení vôle Boha (mu'min), pod podmienkou, že nerepcú proti Nemu.

Je to dokonca uzákonené riwayatas-sahihahoma tými, čo odkrývajú skutočnosť stvorenia, že minúta choroby u ľudí, čo sú trpezliví a vd'ační, sa vyrovná hodinám (ibadah). A minúta choroby u dokonalých ľudí predstavuje denný ibadah.

A tak nerepci a nast'ažuj sa na svoju chorobu, lebo tá akoby premieňala každú minútu tvojho života na tisíc a získava tak pre teba dlhý život. Mal by si byť vd'ačný a vzdávať vd'aky.

TRETIA LIEČBA

Hej ty netrpezlivý, chorý človek! Fakt je, že tí, ktorí prišli na tento svet, postupne odchádzajú a že mladí starnú a smrť a odluka sa neustále točia okolo človeka, dokazuje, že človek neprišiel na tento svet pre zábavu a potešenie.

A čo viac, zatiaľ čo je človek ten najdokonalejší, najpozdvihnutejší zo všetkých stvorení a najviac obdarený, čo sa týka jeho vlastností a možností, pridržiava sa potešení z minulosti a bolesti z budúcnosti, a teda prežíva smutný, problematický život, ktorého úroveň je nižšia ako tá u zvierat.

Toto znamená, že človek neprišiel na tento svet v noblese, aby prežil svoj život v pohodlí a potešení, ale keďže dostal obrovský kapitál, prišiel na tento svet pracovať a zabezpečiť si nekonečný, večný život. **Kapitál daný človeku je jeho čas na tomto svete.** Ak by neexistovali nijaké choroby, dobré zdravie a blaho by spôsobili nedbanlivosť. Svet by sa cez ne vnímal ako príjemné miesto a na večný život (akhirah) by sa zabudlo. Ony nechcú, aby ľudia rozmýšľali nad smrťou, hrobom a vážnymi vecami, ony spôsobujú, že kapitál človeka sa premrhá na zbytočnosti. Kdekoľvek

však choroba otvorí svoje oči a povie telu :
*„Ty nie si nesmrteľný a odkázaný na svoje
vlastné prostriedky. Máš povinnosti. Zriekni sa
svojej pýchy, myslí na Toho, kto ťa stvoril.
Vedz, že čoskoro zomrieš, tak sa na to
priprav!“*

Z tohto pohľadu je choroba kritickým
sprievodcom a poradcom, ktorý nikdy
nezavádza. A teda by sa na ňu nemalo nikdy
sťažovať, ale práve naopak ďakovať za ňu.
A ak nie je choroba príliš ťažká, malo by sa
prosiť o trpezlivosť o jej zvládnutie.

ŠTVRTÁ LIEČBA

Hej ty trúchliaci, chorý človek! Nemáš právo
sa sťažovať. To, čo sa ti deje, nabáda na vd'aku
(shukr) a trpezlivosť. Pretože tvoje telo, jeho
údy a danosti, nie je tvojom majetkom.
Nevytvoril si ich ani si ich nekúpil
v obchodoch na to určených. To znamená, že
sú majetkom niekoho iného a ich majiteľ

s nimi môže naložiť, či zbaviť sa ich, podľa svojej vôle. Ako je spomenuté v Dvadsiatom šiestom Slove, nesmierne bohatý a zručný remeselník si najal chudobného muža, aby mu slúžil ako model na ukážku veľkosti svojho umenia a značného bohatstva. Za peňažnú odmenu, oblečie chudobného muža do šiat kvalitne ušitých a posiatych diamantmi. Pracuje na šatách, kým sú na mužovi, a rôzne ich mení. Aby ukázal neobyčajnú rôznorodosť svojho umenia, šaty strihá, prispôsobuje, predlžuje a skracuje. Má tento chudobný zamestnanec právo povedať tomuto mužovi : „ Spôsobuješ mi problémy a starosti tým, ako meníš moje šaty, a tým, že sa musím skláňať dole a vstávať zase hore?“ Má mu právo povedať, že kazí jeho pekný vzhľad upravovaním a skracovaním šiat, ktoré ho robia krásnym? Môže mu povedať, že nie je láskavý a spravodlivý?

Ó, chorý človek! Tak ako v tomto podobenstve, aby sa ukázali šaty na tvojom tele, do ktorých ťa On zaodel a obdaroval drahokamami žiarivých vlastností ako oči, uši, rozum, srdce a ozdobami Jeho najkrajších mien, AsSani'Zalljalal(Všetko-uchvacujúci Stvoriteľ) ťa necháva v strede mnohých momentov a mení ťa v rôznych situáciách. Tak ako objavuješ Jeho meno Ar-Razzaq (Poskytovateľ), keď ťa zastihne hlad, tak objavíš Jeho meno Ash-Shafi (Liečiteľ), keď ťa zastihne choroba. Keďže trápenie a kalamity ukazujú nariadenia Jeho mien, mnohé príklady dobra sa nájdú v týchto zábleskoch múdrosti (hikmah) a lúčoch milosti (rahmah). Ak sa závoj choroby, ktorej sa tak bojíš a nenávidíš, zdvihne, objavíš za ním mnoho užitočných a krásnych zmyslov tvojej choroby.

PIATA LIEČBA

Ó, ty, ktorý si postihnutý chorobou. Vďaka skúsenosti som prišiel k názoru, že pre niektorých ľudí je choroba nebeským požehnaním (ni'mah), dar od Milostivého Boha (Ar-Rahman).

Hoci som toho nebol hoden, počas ôsmych až deviatich rokov prišlo ku mne niekoľko mladých ľudí postihnutých chorobou a žiadali ma o du'a(modlitby, prosby, velebenie Boha).Všimol som si, že všetci začali rozmýšľať o večnom živote (akhirah) oveľa viac ako ostatní mladí ľudia. V ich životoch chýbala opitosť mladosti a sami sa zriekli zvieracích túžob a nedbanlivosti. Zamyslím sa nad nimi a potom im pripomeniem, že ich choroby sú Božím požehnaním (ni'mah) a sú zvládnuteľné. Poviem im :.,*Brat môj, nie som proti tvojej chorobe a neľutujem ťa, pretože kvôli nej mám za teba prosiť a velebiť Boha (*

du'a). Pokús sa byť trpezlivý, až kým ťa choroba úplne nezobudí, a keď dosiahne svoj cieľ, Al- KhaliqAr- rahim(milostivý a milosrdný Boh)ti znovu vráti zdravie v plnej sile. Ak je to Božia vôľa (Inshaallah).“ A tiež im poviem:,, Stratou svojho zdravia sa niektorí ľudia stali nedbanlivými, prestali sa modliť päťkrát denne, prestali myslieť na posmrtný život a zabudli na Všemohúceho Boha. Povrchné potešenie z pár hodín pozemského života im zatrasie a poškodí večný život, dokonca ho zničí.Zatial' čo ty, pre svoju chorobu neustále vidíš svoj hrob, do ktorého môžeš kedykoľvek vstúpiť, a príbytok večného života hneď za ním, a tak konáš podľa toho. Čiže pre teba znamená choroba dobré zdravie, zatiaľ čo pre tvojich rovesníkov dobré zdravie znamená chorobu.“

ŠIESTA LIEČBA

Ó, človek, čo sa sťažuje na svoje utrpenie !
Hovorím ti: „Pomysli si na svoj minulý život
a spomeň si na svoje dni plné potešenia
a šťastia a nepokojné, problémové časy
a určite vykríkneš... Och!“ Tvoje srdce a tvoj
jazyk buď povie: „*Všetka chvála a vd'aka patrí
Bohu* (Alhamdulillahwash-shukrulillah)
,“alebo, „*ach, beda, beda!*“(Wahasrata!
Waasafa!)

Pozorne si všímaj, kvôli čomu vyslovíš:
„*Všetka chvála a vd'aka patrí Bohu!*“ Je to
zamýšľanie sa nad bolesťami a pohromami,
ktoré ťa postihli, a oni vzbudzujú akoby
duchovné (ma'nawi) potešenie, takže tvoje
srdce vzdáva vd'aku, a teda bolesť sa obracia
na potešenie. Prechádzanímbolestí a pohrôm
je odkaz potešenia zanechaný v duchu (ruh), v
duši, ktorá keď je povznesená či povzbudená

myslením vlieva sa ďalej z duše do vzdávania vd'aky(shukr).

Čo ťa nabáda vysloviť:,, *Wahasratá! Waasafa!*“ sú práve príjemné a šťastné chvíle, ktoré si prežil v minulosti a ktoré svojim pomnutím zanechávajú odkaz v tvojej duši v sústavnej bolesti. Kedykoľvek si na ne spomenieš, opäť sa objaví bolesť prinášajúca ľútosť a smútok, ktorý sa ďalej vylieva.

Potešenie nám jedného dňa môže spôsobiť rok plný duševného utrpenia a duševná bolesť zase choroby v dňochletiacich ako voda, spôsobuje potešenie mnohých dní a znova kompenzuje navyše duševné potešenie, ktoré si oddýchne, keď toto prejde. Mysli na úžitok z tejto dočasnej choroby, ktorá ťa postihla, a dobré stránky jej vnútra. Povedz: „Aj toto prejde!“ a vzdávaj vd'aku namiesto sťažovania sa.

ŠIESTA LIEČBA(hashiyah)¹

Ó, brat môj, čo myslí len na potešenia tohto sveta a trpí úzkosťou a biedou v chorobe! Keby svet trval večne, keby na tvojej životnej ceste nebola smrť a vetry odluky a odchodu z tohto sveta by neviali, a keby tam neboli žiadne duchovné (ma'nawi) zimy duše, v budúcnosti plnej pohrôm a búrok, ľutoval by som t'a. Ale keďže príde deň, keď opustíme tento svet a jeho uši ostanú hluché k našim nárekom, musíme sa vzdať tejto lásky v čase choroby, ktorá je pre nás varovaním predtým, ako nás táto láska zvedie z cesty. Musíme sa pokúsiť vzdať sa jej v našich srdciach skôr, ako sa ona vzdá nás.

Áno, choroba nás varuje: *„Tvoje telo nie je zložené z kameňa a železa, ale z rôznych*

¹Poz. red. /Hashiyah:/ Toto zjavenie sa mi ukázalo v prirodzenej forme a dve liečby boli zahrnuté v Šiestej liečbe. Nechali sme to v pôvodnom znení, aby sa nenarušila prirodzenosť, a teda sme to nezmenili, pretože táto časť môže obsahovať nejaké tajomstvo.

materiálov, ktoré môžu kedykoľvek skončiť svoju životnú púť. Zanechaj svoju pýchu, vnímaj svoju bezmocnosť, rozpoznej svojho Kráľa, spoznaj svoje povinnosti a zisti, načo si prišiel na tento svet!“Choroba práve toto potajme vnáša do srdca, aby jeho uši počúvali.

A čo viac, keďže potešenia a zábava tohto sveta, ak sú nedovolené, nepokračujú, obe sú prchavé, plné bolesti a hriechu. Neplač, že si kvôli chorobe stratil tieto potešenia. Práve naopak, myslí na duševné odovzdanie sa Bohu (ma' nawiibadah) a odmenu večného života, ktorá sa nachádza práve v chorobe, a pokús sa z nich získať potešenie.

SIEDMA LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorý si stratil radosti zdravia! Tvoja choroba nepokazí potešenia z nebeského požehnania, práve naopak, robí ich skúsenými a zväčšuje ich. Pretože ak je niečo nepretržité, stráca to svoj efekt. Ľudia dokonca hovoria, že

veci sú poznateľné cez ich opačné významy. Napríklad, ak by neexistovala temnota, ľudia by nepoznali svetlo, ak by nebola zima, ľudia by nepoznali teplo, ak by neexistoval hlad, jedlo by neprinášalo nijaké potešenie, ak by nebol smäd, pitie vody by taktiež neprinieslo potešenie, ak by nebolo chorôb, dobré zdravie by nebolo nijakým potešením. Stvoriteľ a On ako Múdrost' sama ozdobil človeka početnými článkami a vlastnosťami až do takej miery, že ten môže zakúsiť a rozpoznať nespočetné variácie požehnaní (ni'am) vo svete. On chce, aby si človek uvedomil každý spôsob Jeho požehnaní, oboznámil sa s ním. Nabáda ho, aby neustále vzdával vd'aku. Podľa tohto princípu, On zošle choroby, neduhy a trápenia v takej istej miere ako zosiela dobré zdravie a blahobyť. Pýtam sa ťa: „*Ak by si netrpel chorobami hlavy, rúk, či žalúdka, rozpoznať by si následne príjemné, radostné a nebeské požehnanie v dobrom zdraví tvojej hlavy, rúk*

a žalúdka a vzdával by si vd'aku? "Určite by si si na to ani nepomyslel a už vôbec by si za ne ned'akoval. Nevedome by si bezhlavo premárnil svoje dobré zdravie možno aj na rozhadzovačný život.

OSMA LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorý myslí na život večný. Choroba odplavuje špinu hriechov ako kúpeľ,čo očisťuje. Je to zakotvené v rozprávaní proroka Muhammeda(Hadith), že choroby sú očistou (kaffarah) pre hriechy. V ďalšom rozprávaní sa hovorí : *„Ako zrelé ovocie padá zo stromu, ktorý potrasieme, tak padnú hriechy veriaceho človeka(mu'min) ďaleko od neho počas jeho choroby. "Hriechy sú chronické choroby večného života a v pozemskom živote sú duševnými chorobami srdca, svedomia a ducha.Ak si trpezlivý a nest'ážuješ sa, budeš zachránený vd'aka tejto chorobe od mnohých večných*

chorôb. Ak nemyslíš na svoje hriechy, nepoznáš večný život a Boha, budeš trpieť tisíckrát horšou chorobou ako tou nepodstatnou, ktorou trpíš teraz. Vykrič to do sveta, pretože všetky bytosti tohto sveta sú prepojené tvojím srdcom, duchom a vnútrom. Tieto spojitosti sú neustále ohrozované smrťou, odlúčením a otváraním nespočetných rán. Hlavne kvôli tomu, že nepoznáš život večný a vnímaš smrť ako koniec všetkého, akoby znetvorený a s modrinami, tvoje bytie trpí chorobou, ktorá má dosah na celý svet.

A teda prvú vec, čo musíš urobiť, je vyliečiť svoju vnútornú vieru, čo je istá hojivá liečba pre nespočetné choroby postihujúce tých nekonečne zranených a chorých a ktorá zasahuje aj tvoje duchovné bytie. Musíš napraviť svoju vieru. Najrýchlejšou cestou ako nájsť liečbu je rozpoznať moc služobníka toho Najmilostivejšieho a Najmocnejšieho cez

svoju slabosť a nemohúcnosť, ktorá sa ukrýva za závojom nevšímavosti a bola osvojená tvojou chorobou.

Ten, kto nepozná Boha, je sužovaný svetom plným utrpenia. Zatiaľ čo svet toho, čo Boha pozná, je svetom plným svetla a duchovného šťastia. Toto dokáže prijímať v súvislosti so silou svojej viery (iman). Utrpenie spôsobené nepodstatnou telesnou chorobou je rozptýlené duchovnou (ma'nawi) potechou, uzdravením a potešením, ktoré vzrastá z viery a utrpenie mizne.

DEVIATA LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorý pozná svojho Stvoriteľa (Khaliq). Choroba otvára dvere bolesti, strachu a úzkostlivosti, pretože niekedy vedie k smrti. A teda, ak vnímame smrť povrchno a nevšímavo, tá vyznieva ako hrôzostrašná, a choroby, ktoré k nej môžu viesť, spôsobujú strach a úzkosť.

Po prvé: Vez a pevne ver, že určená hodina je už rozhodnutá a nemení sa. Tí plačúci pri lôžku ťažko chorého, ako aj tí v dokonalom zdraví zomrelí, zatiaľ čo ťažko chorí boli vyliečení a žili ďalej.

Po druhé: Smrť nie je taká hrôzostrašná ako na povrchu vyznieva. Vďaka svetlu, ktorým nás obdaril Korán, ktorý je plný nekonečnej múdrosti (Al-Qu'ran Al-Hakim), sme v mnohých častiach Risale-i Nur nevyvrátiteľne dokázali, že pre ľudí viery je smrť len oslobodením od zaťažujúcich povinností života.

Je pre nich len oddychom od podriadenosti Bohu (ibadah), ktorá prináša inštrukcie a prípravu na skúšku v tomto živote. Taktiež to znamená, že sa môžu znova stretnúť s priateľmi a známymi, s tými deväťdesiatimi deviatimi percentami zo sto, ktorí už opustili tento svet a vstúpili do života večného.

Znamená to, že môžu vstúpiť do svojho skutočného domova a večného príbytku šťastia. Je to tiež pozvanie do záhrad raja (jannah) z väzenia tohto sveta. Tiež je časom, keď dostanú svoju plácu zo štedrosti milostivého Stvoriteľa (AlKhaliqAr-Rahim) za službu, ktorou Bohu slúžili.

Keďže toto je skutočná pravda o smrti, nemala by sa vnímať negatívne, ale práve naopak – nech sa vníma ako začiatok lásky, milosti, nádeje (rahmah) a šťastia.

Podobne sa aj mnohí ľudia Boha báli smrti, ale nie kvôli hrôze z nej samej, ale pretože dúfali, že s pokračujúcim životom dokážu urobiť ešte viac dobrých skutkov, a tak priniesť ešte viac úžitku tomuto svetu.

Áno, pre ľudí viery (iman) je smrť vstupom do nebeskej lásky, milosti a nádeje, zatiaľ čo pre ľudí, ktorí zišli z cesty je smrť dierou nekonečnej temnoty.

DESIATA LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorý sa neopodstatnene sužuje! Znepokojuješ sa nad ťažobou svojej choroby a toto trápenie len zhoršuje tvoju chorobu. Ak chceš, aby bola tvoja choroba menej ťažká, pokús sa netrápiť toľko. Mysli na úžitok svojej choroby, na odmenu za ňu a tá potom prejde rýchlo- takéto zmýšľanie ťa zbaví tvojich obáv a ukončí chorobu v jej zárodku. **Fakt je, že obavy zdvojnásobujú chorobu, pretože spôsobujú duševnú chorobu srdca, ktorá len podčiarkuje tú telesnú.** Tá sa vďaka tomu udržiava pri živote a pretrváva. Ak sa tieto obavy pretavia do odovzdania sa, pokoja a porozumenia múdrosti (hikmah) v duchovej chorobe, veľká časť choroby sa odstráni. Stane sa menej závažná a po častiach zmizne. Niekedy sa

menšia telesná choroba dokáže zhoršiť aj desaťnásobne práve vďaka obavám. Ak zmiznú obavy a strach, deväť desiatín choroby zmizne tiež.

Obavy zhoršujú chorobu. Je to tiež obvinenie voči nebeskej múdrosti (hikmah) a kritika nebeskej milosti a lásky ako aj sťažnosť voči milostivému Stvoriteľovi . A práve pre túto skutočnosť, tomu, ktorý sa obáva a sužuje, sa dostane len odmietnutie, čo len zhorší jeho chorobu, na rozdiel od svojho pôvodného zámeru. Áno, tak ako vzdávanie vďaky (shukr) znásobuje požehnania (ni'man) , tak sťažovanie sa, zhoršuje chorobu a utrpenie.

A čo viac, obavy sú samotnou chorobou. Ich liečbou je rozpoznanie múdrosti v chorobe a jej významu. Keďže si sa práve oboznámil s touto skutočnosťou upokoj svoje obavy a nájdí úľavu. Povedz „Ach“ namiesto „Och“

a „*Všetka chvála patří Bohu za každú chvíľu*“, namiesto sťažovania sa.

JEDENÁSTA LIEČBA

Ó, môj netrpezlivý, chorý brat! Hoci ti choroba spôsobuje okamžité utrpenie, tvoja choroba – odkedy začala až po dnes- prináša duchovné potešenie a šťastie pre dušu vychádzajúce z odmeny za znášanie tejto choroby. Od tohto dňa, dokonca od tejto hodiny, choroba neexistuje, a teda žiadna bolesť ťa nesužuje. A ak neexistuje bolesť, neexistuje ani nepokoj a úzkosť. Stal si sa netrpezlivým, pretože si si vyložil veci nesprávne. Pretože obe, tak telesná choroba trvajúca až po dnes a jej bolesť, zmizli. Všetko, čo ostalo je jej odmena a potešenie z ich odchodu. Toto by ti malo priniesť prospech a šťastie, takže myslieť na dni minulé a cítiť smútok a netrpezlivosť je šialenstvo. Dni budúcnosti ešte neprišli. Pridržať sa ich

teraz a cítiť nepokoj a netrpezlivosť predstavovaním si dňa, ktorý ešte neexistuje a choroby, ktorá neexistuje a nešťastím, ktoré neexistuje, je vnášanie život do vecí, ktoré neexistujú – ak toto nie je šialenstvo, tak potom čo ?

Ak bola predchádzajúca hodina plná choroby, táto prináša radosť, a keďže čas po tejto hodine je ešte neexistujúci, a teda obe – tak choroba ako aj nepokoj - neexistujú, nerozhadzuj silu trpezlivosti, ktorá ti bola daná od Všemohúceho Boha, napravo či naľavo, ale zhromaždi ju v tvári bolesti práve v tejto prítomnej hodine a povedz : „*Oh, najtrpezlivejší!*“ a vydrž ju.

DVANÁSTA LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorý sa kvôli chorobe nemôže modliť a cíti smútok kvôli tejto odluke. Vez, že je to vyjadrené v hadithe, že „*veriaci človek, nábožný, ten, ktorý sa bojí*

Boha (Muttaqi), ktorý kvôli chorobe nemôže vykonávať svoju velebu a modlitbu, dostane odmenu hodnú ich oboch.“ Ak chorý človek vykoná svoju povinnú modlitbu, ako je to len možné, a trpezlivo sa spoľahne na Boha, choroba sa stane súčasťou Sunnah(ústne podávané učenie, skutky, výroky, povolenia aj zákazy Moslimského proroka Muhammada) a to v tej najúprimnejšej forme.

A čo viac, choroba pomáha človeku uvedomiť si vlastnú nemohúcnosť a slabosť a vďaka týmto, človek môže prosiť a modliť sa ústne. Pretože Všemohúci Boh zoslal na človeka nekonečnú nemohúcnosť a bezhraničnú slabosť, takže ten bude večne hľadať útechu pri Nebeskom dvore, prosiť a modliť sa. Verš: *„Tvoj Stvoriteľ a Udržiavateľ by ti nevenoval nijakú pozornosť, keby nebolo tvojich modlitieb.“* (25:77) znamená „ Akú hodnotu by si mal, keby si nevzdával vďaka a nemodlil

sa?“ Vychádzajúc z tohto, úprimná veleba (salah) a modlitba predstavujú múdrosť ľudského stvorenia a jeho hodnoty. A pretože práve choroba je jedna z dôvodov tohto procesu, z tohto pohľadu, by sa na ňu nemal človek sťažovať, ale vzdávať za ňu Bohu vd'aky a priestor, ktorý sa otvoril pre modlitbu vd'aka tejto chorobe, by sa nemal zavrieť návratom dobrého zdravia.

TRINÁSTA LIEČBA

Ó, nešťastný človek, ktorý sa sťažuje na chorobu! Pre niektorých ľudí je choroba poklad plný bohatstva a vzácny nebeský dar. Každý chorý človek by mal vnímať chorobu týmto spôsobom. Ustanovená hodina nie je známa a aby bol človek ušetrený úplnej beznádeje a nevšímavosti a aby bol udržaný medzi nádejou a strachom, tak zachoval obojeto svet ako aj život večný (akhirah), vo Svojej múdrosti Všemohúci Boh zatajil určenú

hodinu. Tá môže prísť kedykoľvek a ak zachytí človeka v čase jeho nevšímavosti, môže spôsobiť nesmiernu škodu jeho večnému životu. Práve choroba rozptýli túto nevšímavosť a núti človeka myslieť na život večný. Ten pripomína smrť, na ktorú sa tak človek môže pripraviť. Niektoré choroby počas dvadsiaticich dní, prinášajú človeku toľko úžitku a také postavenie, ako by ináč získal za dvadsať rokov.

Napríklad, medzi mojimi priateľmi boli dvaja mladíci - kiežby ich Boh obdaroval Svojou milosťou. Jeden sa volal Sabri z dediny menom Ilemá, druhý bol VezirzadeMustafa z miesta menom Islamkoy. V údive som vždy pozoroval, že hoci títo dvaja nevedeli čítať , boli vždy prví v úprimnosti (Ikhlas) voči Bohu a v službe viery (iman).Nevedel som , prečo sa tak dialo. Po ich smrti som sa dozvedel, že obaja trpeli vážnou chorobou.

Vďaka chorobe, boli plne oddaní Bohu (taqwa) a dostali sa do stavu, ktorý je prospešný pre život večný, na rozdiel od iných mladých ľudí, ktorí sa stali nedbanlivými a sa prestali modliť. Ak Boh dá, nešťastie, ktoré priniesla choroba počas trvania dvoch rokov, prinesie milión rokov šťastia v živote večnom. Teraz rozumiem, že modlitby, ktoré som vysielal k Bohu za ich uzdravenie, boli len kliatby tohto sveta. S Božou pomocou, tieto boli vypočuté, aby im priniesli blahobyť v živote večnom. A teda, podľa mojej viery, tieto dva úžitky sa rovnajú tomu, čo by človek získal za desať rokov oddanosti Bohu. Ak by sa ako iní mladí ľudia spoľahli len na svoju mladosť a dobré zdravie, žili nedbanlivo a vo svojich zlovykoch, smrť by ich pristihla priamo pri čine ich zlých skutkov a ich hrobmi by sa stali hniezda škorpiónov a hadov, namiestopokladu svetla.

Keďže choroby prinášajú takýto ošoh, človek by sa nemal na ne neustále sťažovať, ale trpezlivo ich vydržať, spoľahnúť sa na Boha a samozrejme, vzdávať vďaku a dôverovať Božej milosti a láske (rahmah).

ŠTRNÁSTA LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorého oči postihol šedý zákal! Keby si vedel aké svetlo a duchovné oko sa ukrýva pod týmto šedým zákalom, ktorý možno zatieňuje oči hlboko veriaceho, vyriekol by si : „ *Stotisíckrát vďaka môjmu milostivému Stvoriteľovi (RabbAr-Rahim)!*“ Porozprávam ti príbeh, aby som ti objasnil túto skutočnosť. Raz sa stalo, že pani Suleymana z Barla, ktorá mi celých osem rokov oddane a ochotne slúžila, prišla o zrak. Bol som jej večným dlžníkom za to, že o mne zmýšľala vždy len v dobrom, čo bolo stokrát lepšie, ako som si zaslúžil. Tak ma raz pristavila pri dverách mešity táto spravodlivá žena

a poprosila ma, aby som sa za ňu pomodlil a vyprosil u Boha, aby opäť videla. Práve ženina požehnaná, morálna čistota mi poslúžila ako advokát pre moju modlitbu začal som prosiť Boha: Ó, môj Bože, kvôli jej spravodlivosti , navráť jej zrak. Dva dni na to prišiel doktor, ktorý lieči oči, a zbavil ju šedého zákalu. Štyridsať dní na to opäť stratila zrak. Bol som veľmi nešťastný a opäť som sa za ňu často modlil a prosil Boha. Ak si to Boh želá, moje modlitby boli prijaté pre jej život večný, inak by mohli mylne vyznieť ako kliatba pre túto ženu. Pretože len štyridsať dní jej ostávalo zo života. O štyridsať dní neskôr zomrela...Tak, nech je k nej Boh milostivý. A teda, lepšie ako pozerajúc sa na záhrady Barla očami staroby, bola táto žena odmenená po svojej smrti možnosťou pozerat' sa na záhrady raja celých

štyridsaťtisíc dní. Pretože jej viera bola silná a táto žena bola spravodlivá a žila morálne.

Áno, ak človek veriaci stratí svoj zrak a vstúpi do hrobu slepoty, podľa jeho stupňa viery bude vnímať svet svetla oveľa viac ako ostatní ľudia, ktorí pred ním zomreli. Tak ako my, vidiaci, vidíme mnohé veci, ktoré nevidiaci nevidia, tak ak zomrie nevidiaci človek vo viere, uvidí ďaleko viac ako všetci ostatní, čo ho predišli vo svojom odchode z tohto sveta. Ten môže vnímať záhrady raja a pozerat' sa na ne ako na film, akoby cez ten najvýkonnejší teleskop, podľa svojho stupňa viery. Tak cez vzdávanie vďaky a vďaka trpezlivosti, možno sa ti podarí nájsť pod závojom svojho vlastného oka oko, ktoré je plné svetla a s ktorým, hoci pod zemou, a uvidíš raj nad oblakmi. To, ktoré zdvihne závoj z tvojho oka, doktor, ktorý ti umožní týmto okom vidieť, je samotný Korán, múdry radca.

PÄTNÄSTA LIÉČBA

Ó, človek chorý, ktorý vzdychá a lamentuje! Nepozerať sa na vonkajšiu stránku svojej choroby a nevzdychať, ale zamysliť sa nad jej obsahom a byť potešený. Ak by choroba nebola vo svojej podstate dobrá, milostivý a milosrdný Boh by ju nezoslal na svojich služobníkoch, ktorých tak miluje. Pretože existuje hadith (slová proroka Muhammada), ktorá hovorí : „*Tí, ktorí sú postihnutí najťažšími skúškami sú proroci, svätí a nim podobní*“, čo znamená: „*Tí, ktorí sú najviac postihnutí trápeniami a ťažkosťami, sú tými najlepšími a najdokonalejšími ľuďmi.*“ Preto predovšetkým prorok Jób ako aj ďalší proroci, potom svätí a tí spravodliví vnímali chorobu, ktorou trpeli, ako úprimnú prosbu Bohu, ako dar od Milostivého Boha. Ďakovali

Bohu v trpezlivosti. Vnímali svoje choroby ako chirurgický zákrok vykonaný milosťou Milostivého Boha.

Ó, ty, ktorý nariekaš a lamentuješ ! Ak sa chceš pripojiť k tejto svetelnej karaváne, tak vzdávaj vd'aku a modli sa v trpezlivosti. Pretože ak sa budeš len sťažovať, neprijmú ťa. Padneš do jamy plnej klamstiev a budeš kráčať cestou temnoty. Existujú choroby, ktoré prinášajú smrť, a tie predstavujú psychologické mučenie a vyústia v podobnom stupni svätosti. Napríklad, ľudia sa stanú duchovnými martýrmi, keď zomrú na chorobu, ktorá sprevádza narodenie dieťaťa (**Hashiyah**²), bolesťami žalúdka, utopením sa, popálením a morom. Tiež existuje mnoho požehnaných chorôb, ktoré prinášajú stupeň svätosti tým, ktorí kvôli nim stratia svoj život. A čo viac, tým, že choroba znižuje lásku

²Hashiyah : Čas počas ktorého môže byť táto duchovné obeta získaná cez chorobu je okolo štyridsať dní „ strávených v posteli.“

sveta a pripútanie sa k nemu, osvetľuje cestu odchodu z tohto sveta cez smrť - čo je zo svetského hľadiska nesmierne žalostný a bolestivý proces - a niekedy to dokonca robí viac žiadúce.

ŠESTNÁSTA LIEČBA

Ó, človek chorý, ktorý sa sťažuješ na svoje nešťastie! Choroba podnecuje k rešpektu a súcitu, ktoré sú najdôležitejšie v ľudskom, spoločenskom živote. Pretože práve choroba chráni človeka pred pocitom, že si vystačí sám, čo by ho mohlo viesť k tomu, aby bol nespoločenský a nevlúdny. Pretože podľa významu tohto verša „Človek prirodzene prestupuje stanovené limity a má pocit, že si vystačí sám.“ (96:6-7), hlupáci konajúci v mene zla si myslia, že si vo všetkom vystačia sami - práve kvôli tomu, že oplývajú dobrým zdravím a hojnosťou - v mnohých prípadoch necítia rešpekt voči svojim bratom, ktorí si ho

zasluhujú. A takýto človek necíti súcit voči tým, ktorí sú chorí a tým, ktorých postihla pohroma, hoci si práve oni zasluhujú láskavosť a zľutovanie.

Kedykoľvek postihne človeka choroba, tento človek vníma svoju vlastnú bezmocnosť a túžby a pociťuje rešpekt voči svojim bratom, ktorí si to zasluhujú. Váži si ich vo viere za to, že ho navštevujú a pomáhajú mu. Pociťuje láskavosť, ktorá vychádza z pocitu spoločenstva a súcitu voči tým, ktorí boli postihnutí pohromou, čo je tá najdôležitejšia moslimská črta. A porovnaním so sebou samým, pociťuje voči nim súcit v tom pravom slova zmysle a tiež zľutovanie nad nimi. Robí všetko, čo môže, aby im pomohol, modlí sa za nich, chodí ich navštevovať a dozvedieť sa, ako sa majú, čo je cesta podľa Shari'ah (tradičné islamské právo), a teda si zasluhuje odmenu.

SEDEMNÁSTA LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorý sa sťažuješ, že nie je schopný poriadne pracovať práve kvôli svojej chorobe! Modli sa a vzdávaj vďaku! Je to práve tvoja choroba, ktorá ti otvára dvere k tej najpoctivejšej práci. A navyše, je to neustále odmeňovanie chorého človeka a tých, ktorí sa o neho starajú kvôli Bohu samotnému, choroba je ten najdôležitejší prostriedok, vďaka ktorému sú modlitby a prosby vyslyšané.

Samozrejme, ľudia viery, ktorí sa starajú o chorých, budú náležite odmenení. Vypytovanie sa na ich zdravie a ich navštevovanie – pod podmienkou, že ich to nezaťažuje- je cesta Sunna a kajanie sa. Jedna z hadith - zbierky tradícií, obsahuje slová proroka Muhammada, hovorí:., *Prijmi modlitby chorých, pretože tie budú vždy vyslyšané.* “Starat’ sa o chorých, hlavne o tých,

ktorí sú príbuznými alebo špeciálne o rodičov, je dôležité podriadenie sa Bohu, zasluhujúce si tomu odpovedajúcu odmenu. Potešovať srdce chorého a utešovať ho, je forma dôležitej charitatívnej činnosti (sadaquah). Šťastný je ten, kto potešuje ľahko dotknuté srdcia otca a matky v čase choroby a príjme ich du'a. Dokonca aj anjeli tleskajú a volajú: „*Masallah! Barakallah!*“ pri výjavoch dobrých potomkov, ktorí s dokonalou úctou a dcérskou/synovskou láskavosťou pristupujú k svojim rodičom v čase ich choroby, zdôrazňujúc dôstojnosť ľudskosti, pretože práve tie majú najväčšiu hodnotu v živote spoločnosti. Áno, je možné zakúsiť potešenie v časoch choroby, ktoré sa dostáva práve cez láskavosť, poľutovanie a súcitiť od tých okolo a je to najpríjemnejšie a najmilšie, čo dokáže znížiť bolesť choroby, až ju úplne vymazať. Prijateľnosť modlitieb od chorého človeka je veľmi dôležitá. Za

posledných tridsať až štyridsať rokov, som ja sám prosil o uzdravenie od bolesti krížov, ktorými som trpel. Neskôr som porozumel, že moja choroba mi bola daná práve kvôli velebeniu Boha a modlitbe (dua). A tá nemôže byť odstránená ďalšou du'ou, pretože du'a nemôže odstrániť sama seba, porozumel som, že dosah du'i siaha až do života po smrti (akhirah) a že je to spôsob modlitby, ktorou cez chorobu človek porozumie svojej vlastnej nemohúcnosti a hľadá útechu a pomoc pri nebeskom dvore. Hoci som sa počas tridsiatich rokov modlil za svoje uzdravenie a evidentne, moje modlitby neboli vyslyšané, nevzdal som sa. Pretože choroba je časom pre modlitbu. Uzdravenie nie je výsledkom du'a. Ak milosrdný a milostivý Boh (Al-HakimAlRahim) zošle na človeka uzdravenie, urobí tak vo svojej nekonečnej láskavosti. A čo viac, ak nie sú naše prosby a modlitby vyslyšané vo forme, ako si to žiadame,

nemožno povedať, že neboli prijaté. Milostivý a milosrdný Boh vie viac ako my sami. Dáva nám to, čo je v našom najlepšom záujme. Niekedy jednoducho nasmeruje naše modlitby – pre tento svet- na život večný a prijme ich týmto spôsobom.

V každom prípade, modlitba, ktorá vyžaduje úprimnosť voči Bohu práve kvôli chorobe a ktorá vyvstáva zo slabosti, nemohúcnosti, skromnosti a potreby, bude veľmi pravdepodobne vypočutá. Obaja, tak chorí, ktorí sú veriaci, ako aj veriaci, ktorí sa starajú o chorých, by mali využiť úžitky tejto modlitby.

OSEMNÁSTA LIEČBA

Ó, chorý človek, ktorý zabudol na modlitbu a neustále sa sťažuje! Sťažnosť vystupuje z práva a žiadne z tvojich práv neboli zanedbané, aby si sa mohol sťažovať. Samozrejme, je tam niekoľko modlitieb, ktoré

sú pre teba povinné a majú nad tebou právo, a tie si nevykonali. Bez všemohúceho Boha, ktorý ti poskytol práva, keď sa sťažuješ, akoby si sa domáhal práva, na ktoré nemáš nárok. Nesmieš sa pozerat' na tých, ktorí sú zdraví, ako na tých, čo stoja nad tebou, a sťažovať sa. Mal by si sa radšej zamyslieť nad tými, ktorí sú na tom ešte horšie so zdravím ako ty, a byť za to vd'ačný. Ak je tvoja ruka zlomená, pozri na tých, ktorých ruka je rozlámaná na kúsky. Ak máš len jedno oko, pozri na tých, ktorí sú slepí a chýbajú im obe oči, a buď vd'ačný Bohu za to, čo máš. Pretože nikto nemá právo pozerat' sa na tých jemu nadradených, čo sa týka prínosu a sťažovať sa. Čo sa týka problémov, je to každého právo pozerat' sa na tých jemu nadradených v tomto ohľade, takže by mali za to ďakovať. Toto tajomstvo bolo vysvetlené na niekoľkých miestach Risale-iNur vd'aka nasledujúcemu podobenstvu: Človek zoberie biedneho muža

na vrchol minaretu. Na každom kroku mu odovzdá iný dar, iné požehnanie (ni'mah). Priamo na vrchole mu odovzdá ten najväčší dar. A hoci chce na oplátku modlitbu a vd'aku za všetky tie rôzne dary, tento popudlivý muž zabudne na dary, ktoré dostal na každom stupni schodiska, nepovažuje ich za dôležité, nie je za ne vd'ačný, pozrie nad seba a začne sa sťažovať, hovoriac: „Keby len bol tento minaret vyšší, mohol by som sa vyšplhať oveľa vyššie. Prečo nie je taký vysoký ako tamtá hora alebo ten druhý minaret?“ Aká hrozná nevd'ačnosť a neprávosť by to bola, keby sa začal takto sťažovať!

Práve takisto prichádza človek na svet z ničoho, nie ako kameň, ako strom ani ako zviera, ale ako ľudská bytosť a ako Moslim a väčšinu času je obdarený dobrým zdravím a mnohými požehnaniami vysokého stupňa (ni'am). Napriek tomuto všetkému, sa

sťažuje a je netrpezlivý, pretože nie je hoden niektorých požehnaní alebo preto, že o ne prišiel cez svoje zlé skutky, či ich zneužitie, alebo ich nemohol dosiahnuť, a preto kritizuje nebeskú jednotu (rububiyah) hovoriac: „ Čo som komu urobil, že sa mi toto prihodilo?“ Je to štádium mysle a duchovná choroba oveľa horšia ako telesná. Tak ako zápas so zlomenou rukou, tak robí sťažovanie sa chorobu ešte horšou. Rozumný je ten, ktorý je v súlade s významom tohto verša : „*Ten, ktorý je postihnutý nešťastím, povie, patríme Bohu a k Bohu sa navraciame.*“ (2:156) Teda sa podriadit' a byť trpezlivý, aby choroba mohla naplniť svoj cieľ a ukončiť sa.

19. LIEČBA

Tak ako naznačuje vlastnosť As-Samad (nekonečný Udržiavateľ a ľudská útecha) „najkrajšie mená“, všetky mená Al-JamilZuljalal (toho Najkrajšieho) sú krásne. Medzi ľuďmi život je ten najkrehkejší, najkrajší a to najobsiahlejšie zrkadlo nekonečnej lásky (samadiyyahu). Zrkadlo krásnych sa stáva krásnym. Zrkadlo zobrazujúce cnosti krásy sa stáva samé krásnym. A tak čokoľvek, čo sa udeje tomuto zrkadlu krásy je dobré a krásne, tak čokoľvek, čo postihne život so zreteľom na skutočnosť, je dobré. Pretože zobrazuje krásne dojmy tých najkrajších mien, ktoré sú krásne a dobré. Život sa stáva nekompletným zrkadlom, ak prejde monotónne v dobrom zdraví a životnej pohode. V jednom smere to naznačuje neexistenciu, nebytie, ničotu, a dokonca spôsobuje vyčerpanie. Znižuje hodnotu života

a premieňa radosti života na nepokoj. Kvôli rozmýšľaniu, jeho život prejde rýchlo a z nudy sa tento človek oddá buď nerestiam alebo zábave. Stáva sa nepriateľský voči hodnote vlastného života, chce ho ukončiť a chce, aby prešiel rýchlo, akoby to bolo väzenie. Ale keď sa jeho život odohráva v zmene a aktivite a rôznych štádiách, samotný život rozoznáva svoju hodnotu, dôležitosť a potešenie. Takýto človek nechce, aby jeho život prešiel rýchlo, hoci aj prežíva ťažkosti a problémy. Nest'ážuje sa unavene, hovoriac „ slnko ešte nezapadlo , alebo ešte stále je noc.“ Áno, opýtaj sa bohatého lenivého človeka, ktorý oplýva bohatstvom, „ Ako sa máš ?“ Budeš počuť nudnú odpoveď typu : „Čas sa tak vlečie, zahrajme si nejakú hru alebo nájdime nejakú zábavku, ktorou nám čas prejde rýchlejšie.“ Alebo budeš neustále načúvať svetským ambíciám : „ Nemám to, čo chcem, keby som len urobil to a to, aby som to získal.“

Potom sa opýtaj človeka postihnutého nešťastím, robotníka alebo človeka, čo žije v chudobných podmienkach. „Ako sa máš?“ Ak je rozumný, tak odpovie: „Vďaka Bohu, mám prácu. Keby len večer neprešiel tak rýchlo, mohol by som dokončiť, čo som začal. Čas aj život prejdú tak rýchlo, len tak preletia popri nás. Je mi ťažko, o tom niet pochyb, ale to prejde. Všetko rýchlo prejde.“ Tento človek v podstate hovorí, aký vzácny je jeho život a ako veľmi ľutuje, že preletí tak rýchlo. To znamená, že vníma radosti a hodnotu života cez utrpenie a prácu.

Čo sa týka jednoduchosti a zdravia, práve tie robia život trpký a nútia človeka dúfať v jeho skoré ukončenie. Brat môj, ktorý si chorý, vedz, že neexistencia je počiatkom a zdrojom kalamít a zla, dokonca hriechov, čo je presne detailne dokázané v iných častiach Risale-i Nur. A teda čo sa týka neexistencie, je to zlo.

Monotónne štádium života ako pohodlie, ticho, pokoj a nečinnosť sa približujú k neexistencii a ničote čiže privolávajú pocit temnoty ničoty a spôsobujú nepokoj. Naopak, činnosť a zmena predstavujú bytie a dávajú pocit existencie. A bytie- existencia je čisté dobro, ktoré je svetlom. Keďže toto je skutočnosť, tvoja choroba ti bola poslaná ako hosť, ktorý vykoná veľa povinností, ako napríklad očistenie tvojho hodnotného života, jeho posilnenie, napredovanie, podnecuje ďalšie ľudské vlastnosti, aby napomáhali tvojej chorej časti tela a aby zobrazovali rozličné mená As-Sani (veľkolepý Stvoriteľ), Al-Hakim (plný múdrosti). Ak je to Božia vôľa, choroba vykoná svoju povinnosť rýchlo, odíde a povie zdraviu: „ *Pod' a ostaň nadobro na mojom mieste a konaj si svoje povinnosti. Tento dom je tvoj. Zostaň tu v dobrom zdraví.* “

DVADSIATA LIEČBA

Ó chorý človek, čo hľadá liečbu pre svoju chorobu. Choroba má dve stránky. Jedna stránka je skutočná, druhá je imaginárna. Čo sa týka tej skutočnej stránky choroby, Ash-Shafi (odpúšťajúci), AlHakim (milosrdný), Al Jalil (veľký, slávny), pripravili vo Svojej milosti lekárňu na zemi a liečbu na každú chorobu. Je dovolené získať lieky a použiť ich ako liečbu, ale je potrebné, aby si človek uvedomil, že ich účinok a liečba je od samotného Všemohúceho Boha. On zosiela tak chorobu ako aj liečbu na ňu. Následné odporúčania skúsených doktorov sú overená a fungujúca medicína. Pretože väčšina chorôb vyvstáva zo zneužívania, nedostatku zdržanlivosti, mrhaním vecí, chybami, rozhadzovačnosťou a nedostatku starostlivosti. Veriaci doktor zaručene poradí a poučí v rámci zákona. Zakáže zneužívanie a mrhanie

a poskytne útechu. Chorý človek sa môže spoľahnúť na jeho radu a útechu a jeho choroba pomaly ustúpi a poskytne mu úľavu v čase nepokoja. Ale čo sa týka vymyslenej choroby, najefektívnejšou liečbou bude nevenovať jej nijakú pozornosť. Čím viac sa o ňu budeme zaujímať, tým viac bude rásť a rozpínať sa. Ak sa o ňu človek nezaujíma, zmenšuje sa a napokon sa stráca. Čím viac sú včely nepokojné, tým viac krúžia okolo hlavy človeka, ale rozletia sa, ak sa o ne človek prestane zaujímať. Podobne, čím viac dôležitosti človek prikladá povrázku hompálajúcemu sa pred jeho očami v tme a nepokoju, ktorý spôsobuje, tým viac práve ten rastie a robí z človeka šialenca. Pretože ak sa tomu neprikladá nijaká dôležitosť, človek zistí, že je to len obyčajný povrázok a nie had, a vysmeje sa strachu a úzkosti. Ak je hypochondria chronická, stáva sa skutočnou. Je to závažná choroba postihujúca ľudí, ktorí

trpia nervovými poruchami a nechajú sa uniesť preludmi a fantáziou. Takíto ľudia urobia z komára somára a ich morálny stav je zničený. A keď títo stretnú tzv. „polo“ doktorov alebo doktorov, ktorí sú nečestní, títo ešte viac vyprovokujú hypochondriu takéhoto človeka. Ak sú postihnutí bohatí, stratia svoje bohatstvo, svoj zdravý úsudok, alebo aj vlastné zdravie.

DVADSIATA PRVÁ LIEČBA

Ej môj chorý brat! Tvoja choroba je sprevádzaná fyzickou bolesťou. Napriek tomu si však obklopený dôležitou duchovnou radosťou, ktorá odníme tento efekt. Pretože ak sú tvoj otec, matka a príbuzní s tebou, ich najpotešujúcejšia útecha, na ktorú si už dávno zabudol od svojho detstva, sa znova prebudí a opäť sa ti dostane pozornosti ako keď si bol dieťa. A čo navyše, obklopí ťa priateľstvo, ktoré ostalo doteraz pred tebou skryté

a tajomné, toto taktiež vzhliada k tebe s láskou a to práve cez chorobu. Vo svetle týchto je tvoja fyzická bolesť znížená na minimum. A tiež si sa stal majstrom majstrov, pretože tí, ktorým si slúžil, teraz slúžia láskavo tebe, v čase tvojej choroby. Taktiež si pritiahol k sebe ľudskú láskavosť v tých, ktorí ti slúžia, a tak našiel početné množstvo nápomocných priateľov a láskavých spoločníkov. Takže možno povedať, že vďaka chorobe si dostal príkaz oddychovať od svojich namáhavých povinností. Vo svetle týchto duchovných radostí, tvoja bolesť by ťa mala nasmerovať k modlitbe a nie k sťažovaniu sa.

DVADSIATA DRUHÁ LIEČBA

Ej môj brat, ktorý trpí ťažkou chorobou - mŕtvicou! Najprv ti poviem dobrú správu a tou je, že pre veriaceho človeka je mŕtvica požehnaním. Mnoho rokov dozadu som to

zvykol počúvať od náboženských kazateľov a nevedel som dôvod. Dnes sa mi črtá jeden dôvod - aby sme získali jednotu so všemohúcim Bohom, boli ušetrení duchovného nebezpečenstva tohto sveta a aby sme získali večné šťastie, ľudia Boha sa rozhodli nasledovať tieto zásady :

PRVÁ je zamýšľanie sa nad smrťou. Uvedomujúc si, že obe - smrť aj svet -sú dočasné a oni sami sú len dočasnými hosťami zat'ažení povinnosťami, čím taktiež smerujú k večnému životu.

DRUHÁ: Cez postenie sa, náboženské cvičenia a asketizmus sa pokúšajú zničiť k zlu nabádajúce ego, a tým byť uchránení od jeho nebezpečenstva a slepých emócií. A ty brat môj, ktorého polovica tela ostala nevládna! Bez toho, aby si si to vybral, boli ti dané tieto dve zásady, ktoré sú krátke a jednoduché a prinášajú šťastie. Tvoj stav ti neustále

pripomína prchavú povahu tohto sveta a že človek je tu len prechodne. Svet ťa viac nemôže potopiť, ani nevšímavosť viac nezatieni tvoje oči. A istotne ani zlu nabádajúce ego, či duch viac neoklamú človeka, ak je v štádiu polovičatosti, s ich nízkou túžbou a zvieracími pudmi, a tak je rýchlo uchránený od ich skúšok. A tak cez tajomstvo viery v Boha, odovzdanie sa Mu a spoľahnutie sa na Neho, môže veriaci človek získať výhody v krátkom čase aj z takej ťažkej choroby ako je mŕtvica, pripomínajúc skúšky duchovných vodcov. Týmto sa táto ťažká choroba nesmierne oslabí.

DVADSIATA TRETIA LIEČBA

Ej nešťastný, chorý človek, ktorý si osamotený a medzi cudzími! Hoci by aj tvoja osamelosť a vyhnanstvo dokopy s tvojou chorobou vyvolali sústrast' v najtvrdších srdciach

a privolali láskavosť a útechu, mohlo by to nahradiť tvojho Najmilostivejšieho Boha? Pretože On ponúka samého seba ako začiatok všetkých kapitol Koránu s vlastnosťami toho „*Najmilostivejšieho a Najvznešenejšieho*“ (Ar-RahmanAr-Rahim), ktorý jedným švihom svojho milosrdenstva umožní matkám nasýtiť svoje deti úžasnou jemnosťou, a prejavom svojej lásky a milosti prinesie každá jar tvári zeme jemnosť. Večný život v raji so všetkými jeho zázrakmi nie je ničím iným ako jednoduchým prejavom Jeho milosti. Potom prirodzene tvoj vzťah voči Nemu cez modlitbu, Jeho uznanie a hľadanie Ho vo svojej nemohúcnosti, ktorá pramení v tvojej chorobe, a dopad tvojej osamelosti vo vyhnanstve, pritiahne všetko pohlcujúce Božie milosrdenstvo k tebe. Pretože On existuje a On nazerá na teba a všetko existuje pre teba. Tí, ktorí sú skutočne osamelí a vo vyhnanstve, sú tí, ktorí nie sú s Bohom prepojení vierou

a odovzdaním sa mu alebo prikladajú malú dôležitosť tomuto vzťahu.

DVADSIATA ŠTVRTÁ LIEČBA

Ty, čo sa staráš o nevinné deti alebo starých ľudí, ktorí pripomínajú nevinné deti! Máš pred sebou dôležitý obchod spojený s večným životom. Tak sa do neho pusti s nadšením a energiou!

Je názorom učených ľudí, že choroby nevinných detí sú akoby tréningom pre ich jemné telá, injekcie a nebeský (rabbani) tréning im umožňujú zvládnuť nástrahy sveta v budúcnosti. To prináleží k mnohým príkladom múdrosti pozemskému životu detí, namiesto pokánia (kaffarat)u dospelých, ktoré nazerá na duchovný život a je spôsobom ako ho očistiť. Choroba je ako injekcia, ktorá

zaručuje posun v duchovnom svete detí v ich budúcnosti, alebo vo večnom živote. A teda zásluhy narastajúce počas choroby sa počítajú ako dobré skutky pre rodičov, špeciálne tie matkine, ktorá cez tajomstvo milosrdenstva uprednostní zdravie svojho dieťaťa pred svojím vlastným.

Čo sa týka starostlivosti o starých ľudí, je zakotvené v ústnych podaniach (riwayatsahihah) a mnohých historických udalostiach, že spolu s obrovskou odmenou za túto starosť, je prijatie modlitby starších a hlavne rodičov – urobiť ich šťastnými a slúžiť im verne- vedie k šťastiu nielen na tomto svete, ale aj vo večnom živote. Je dané, že šťastnému dieťaťu, ktoré počúva svojich rodičov, sa dostane rovnakej starostlivosti od svojich vlastných detí, ale ak neposlušný syn, či dcéra zraní svojich rodičov, budú potrestaní mnohými ranami v tomto svete ako aj v živote

večnom. Islam káže starať sa nielen o svojich príbuzných, ktorí sú starí, alebo o deti, ale tiež o starých ľuďoch viery, ak s nimi človek príde do styku. Cez tajomstvo skutočného bratstva viery, človek slúži zo všetkých síl tým, ktorí sú bezbranní a sú odkázaní na pomoc druhých.

DVADSIATA PIATA LIEČBA

Ej moji chorí bratia ! Ak chcete tú najprospešnejšiu a skutočne príjemnú a posvätenú liečbu, posilňujte a rozvíjajte svoju vieru! To znamená, využite svoju vieru (imán) - ako medicínu, ktorá lieči cez oľutovanie hriechov (tawbah), hľadanie odpustenia u Boha (istighfar), päť povinných modlitieb a velebenie Boha. Ty, akoby si mal choré duševné bytie, obrovské ako tento svet, kvôli láske tohto sveta a príľnutiu k nemu ako človek nevšímavý. Dokázali sme v mnohých

častiach Risale-iNur, že viera okamžite vylieči tvoju dušu a ducha, ktoré sú doráňané a bité ranami smrti a odluky, ušetrí ich od rán a skutočne vylieči. A tu skrátim svoju reč, aby som ťa neunavil. Čo sa týka liečby, ktorú ponúka sama viera, tá ukazuje svoje pôsobenie práve vtedy, keď konáš svoje náboženské povinnosti tak dobre ako sa ti len dá. Nerozvážnosť, zlozvyky, slasti a túžby ducha, nedovolená zábava znižujú jej účinok. Choroba rozptyľuje nerozvážnosť, znižuje apetít, je prekážkou nedovolených potešení. Využi túto posvätnú medicínu a svetlo viery cez oľutovanie hriechov, hľadania odpustenia, dennú modlitbu a prosby Bohu.

Nech všemohúci Boh navráti tvoje zdravie a nechá tvoju chorobu odísť.

Amen. Amen. Amen.

A oni povedia: Všetka chvála patrí Bohu, ktorý nás k tomuto priviedol, nikdy by sme neboli

schopní nájst' správny smer, ak by to nebolo vedené samotným Bohom, a teda prirodzene, poslovia nášho Udržiavateľa priniesli pravdu. (7:43)

Sláva Ti! Nie je nič, čo by si nás Ty nenaučil, Ty si prirodzene všetko-vediaci a plný múdrosti. (2:32)

Ó Bože! Obdaruj požehnaním nášho učiteľa Muhammeda, ktorý je liekom a liečbou pre naše srdcia, dobrým zdravím a uzdravením našich tiel, svetlom našich očí a ich žiarou a daruj pokoj Jeho rodine a spoločníkom!

